

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/92/2019
Identifikačné číslo spisu: 1416211341
Dátum vydania rozhodnutia: 30.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1416211341.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu R.. Z.. Z. A., D.., bývajúceho v U., F. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mgr. Karol Haťapka, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Vretenová 4, proti žalovanému 1/ Družstvu podielnikov Devín, so sídlom v Bratislave, Čsl. tankistov 300/A, zastúpenému ak-jj, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Banšelova 6, žalovanému 2/ PINE Systems, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Revúcka 8, žalovanému 3/ T. J., bývajúcemu v U., J.. Y. W. XX, o určenie neplatnosti právnych úkonov a o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 10 C 183/2016, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. júla 2018, sp. zn. 6 Co 151/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/ až 3/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 30. júla 2018, sp. zn. 6 Co 151/2018 v zmysle § 386 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“ potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava IV (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 1. marca 2018, č. k. 10 C 183/2016-116, ktorý návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia z 30. januára 2018 žalobca navrhol, aby súd žalovaným 2/ a 3/ zakázal až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vykonávať akékoľvek búracie práce na nehnuteľnostiach zapísaných v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Bratislava, Katastrálnym odborom, nachádzajúcich sa v katastrálnom území D. Q. T., obec U.-m.č. D. Q. T., okres U. Z., parcely KN - „C“, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, a to pozemkoch: parc. č. XXXX/X - záhrada - 443 m2, parc. č. XXXX/X - záhrada - 805 m2, parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie - 9 m2, parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie - 15 m2, parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie - 31 m2, parc. č. XXXX/XX - záhrada - 475 m2, parc. č. XXXX/XX - záhrada - 416 m2, parc. č. XXXX/XX - záhrada - 353 m2, parc. č. XXXX/XX - záhrada - 346 m2, parc. č. XXXX/XXX - záhrada - 139 m2. Súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol s odôvodnením, že v danom prípade nie je daná potreba dočasnej úpravy pomerov

medzi stranami, keďže žalobca nijako neosvedčil naliehavosť úpravy pomerov medzi stranami. Z jeho tvrdení ani z predložených listinných dôkazov nevyplýva skutočnosť, že by žalovaný 2/ a žalovaný 3/ akokoľvek bezdôvodne a v rozpore so zákonom zasahovali do práv žalobcu. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd uviedol, že žalobca sa žalobou z 21. decembra 2016 vo veci samej domáha určenia, že kúpna zmluva z 28. decembra 2012 medzi žalovaným 1/ (predávajúcí) a žalovaným 2/ (kupujúci), predmetom ktorej je prevod vyššie špecifikovaných nehnuteľností, je neplatná a súčasne určenia, že neplatná je aj zmluva o zabezpečovacom prevode práva zo 4. septembra 2013, ktorou mali byť predmetné pozemky prevedené do vlastníctva žalovaného 3/. Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal na § 137 písm. d) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti (neplatnosti zmluvy), ak to vyplýva z osobitného predpisu, najmä z hmotného práva. V prejednávanej veci prípustnosť predmetnej žaloby z hmotného práva nevyplýva, preto žalobe nemožno vyhovieť. Ak žalobe vo veci samej nemožno vyhovieť, potom nárok, ktorý je predmetom konania vo veci samej nemožno považovať za osvedčený a z uvedeného dôvodu nemožno vyhovieť ani návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie v zmysle § 420 písm. f) CSP. Žalobca v dovolaní uviedol, že v odvolaní špecifikoval svoje námietky a dostatočne preukázal naliehavý právny záujem na vydaní neodkladného opatrenia. Odvolací súd sa s týmito námietkami nevysporiadal a neuviedol konkrétne dôvody svojho rozhodnutia, čím porušil povinnosť vysporiadať sa s podstatnou argumentáciou sporovej strany. Dovolateľ mal za to, že konajúci súd mal vydať neodkladné opatrenie, nakoľko je potrebné upraviť pomery účastníkov konania do času, kým nebude rozhodnuté vo veci samej. Žalovaný 2/ totiž podniká kroky smerujúce k likvidácii záhradkárskej oblasti „Q. X.“ Na základe uvedeného žalobca navrhol dovolaciemu súdu, aby dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

3. Žalovaný 2/ vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu z 20. februára 2019 uviedol, že podania, žaloby a námietky žalobcu sú nerelevantné a tendenčné s cieľom obmedziť práva žalovaného.

4. Žalovaný 1/ vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu z 8. marca 2018 uviedol, že žalobca sa vo svojom dovolaní nevysporiadal s argumentáciou v čom spočíval nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorým mal odvolací súd žalobcovi znemožniť, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, aby došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navyše mu nie je zrejmé, na základe čoho sa žalobca dovoláva neplatnosti zmlúv, ktoré sú predmetom konania vo veci samej, keďže nie je zmluvnou stranou predmetných zmlúv. Na základe uvedeného navrhol dovolaciemu súdu, aby dovolanie zamietol.

5. Dovolateľ v podaní z 1. apríla 2019 znovu uviedol, že v zmysle podaného dovolania navrhuje dovolaciemu súdu, aby rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 CSP] po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie nie je procesne prípustné a je potrebné ho odmietnuť. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

7. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014).

8. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V danom prípade dovolateľ v dovolaní namietal, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f) CSP.

10. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných vád vymenovaných v § 420 písm. a) až f) CSP. Spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Pokiaľ je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

11. V danom prípade žalobca dovolaním napadol uznesenie odvolacieho súdu, ktorým dovolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorý návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo viacerých svojich skorších rozhodnutiach (por. 1 Cdo 188/2017, 2 Cdo 96/2017, 3 Cdo 157/2017, 4 Cdo 149/2017, 5 Cdo 77/2017, 6 Cdo 176/2017, 7 Cdo 56/2018, 8 Cdo 83/2017, 5 Obdo 10/2018) dospel k záveru, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej len vtedy, ak sa konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez toho, aby naň nadväzovala žaloba. Takéto rozhodnutie nevykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej meritórnej ochrany vyžadujúcej ďalšie konanie o žalobou uplatnenom procesnom nároku, v ktorom sa vec vyrieši s konečnou platnosťou. Samotné neodkladné opatrenie tak konzumuje vec samu (stáva sa vecou samou). Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok stanovených § 325 ods. 1 CSP) a v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, ktoré nie sú a nemajú byť nasledované žalobou podľa § 336 ods. 1 CSP (t. j. pri ktorých absentuje bezprostredná väzba na konanie o procesnom nároku uplatnenom na základe žaloby a konanie sa končí samotným rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia).

12. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že na súde prvej inštancie sa pod sp. zn. 10 C 183/2016 vedie konanie vo veci samej. Neodkladné opatrenie preto nemôže konzumovať vec samu, o ktorej sa rozhodne až v uvedenom konaní. Dovolaním žalobcu preto nebolo napadnuté rozhodnutie vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

13. Keďže prelomenie stavu právnej istoty nastolenej právoplatnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu konštatovaním prípustnosti dovolania v danom prípade do úvahy neprichádza, najvyšší súd dovolanie žalobcu v zmysle § 420 písm. f) CSP pre jeho procesnú neprípustnosť odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

14. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania nemusí dovolací súd v uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté alebo ktorým bolo konanie o dovolaní zastavené, odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.